

Híresztelés és valóság

A budapesti népligeti cél-
lövöldétől június 16-án el-
tűnt Blázsik Pistikéért szin-
te megmozdult az egész or-
szág. A bűnüldöző szervek
munkája mellett rengeteg
bejelentés érkezett a rend-
őrkapitányságokra a beteges
hajlamú, ismeretlen férfi
személyét illetően, akinek
valószínűleg áldozatául esett
a kisfiú. A széleskörű nyo-
mozás tovább folytatódik és
fény derül majd a kisfiú
eltűnésével kapcsolatos ügy-
re, amely méltán keltett fel-
háborodást a lakosság szé-
les körében.

A találgatás, a mende-
monda azonban még szárny-
ra kapott Szegeden és
Csongrád megyében. Olyan
hírek keringenek, s azokat
adják tovább, hogy a tettes
kézre került, csak kilétét
nem hozzák nyilvánosságra.
Az elfogás helyéről mondo-
gatják Szegedet, Hódmező-
vásárhelyet, Makót, sőt ki-
sebb községeket is megne-
veznek, és állítólagos szem-
tanúkkal bizonygatnak, akik
a leleplezés pillanatában
jelen voltak. Azt is beszélik,
hogy a beteges hajlamú fér-
fi áldozata, sőt áldozatai
beleöszültek megrontásukba
és az ideggyógyászati klini-
kán gyógykezelik őket.

Utánanéztünk a híreszte-
léseknek, s kiderült, hogy
nincsen semmi alapjuk. Az
élenk fantáziájúak „krimi-
jüket” arra a rendőrségi
hírré építették, amelyet la-
punk július 9-i számában
közzétettünk: megírtuk, hogy
megrontás miatt a rendő-
ség letartóztatta Kónkei Jó-
zsef, 42, éves büntetett elő-
életű, Szeged, Kossuth La-
jos sugárút 81. szám alatti
lakost. Trükkökkel a lakásá-
ra és a rókusi temető krip-
tájába csalt fiatalkorú fiú-
kat. Ezt a tény kombinálták
a szerencsétlen Blázsik Pis-
tike eltűnésével és azzal,
hogy az ügyben Hódmezővá-
sárhelyről Budapestre vitték
egy homoszexuális férfit,
akit — mint megtudtuk —
szabadlábra helyeztek, mert
megfelelő alibit igazolt.

Az előbbi két egymástól
független esetből kerekített-
tek különféle változatban
olyan bűnügyi történeteket,
amelyeket egyesek meggon-
dolatlanul és felelőtlenül
továbbadnak. Bár már ott
tartanánk, hogy valóban
megírhatnák a lapok, hogy
milyen körülmények között
tűnt el a szerencsétlen buda-
pesti kisfiú és kinek vált ál-
dozatává. Reméljük, erre is
hamarosan sor kerül!

L. F.

UTOLJÁRA BÁNK BÁN

Ma, szerda este harmad-
szor és egyben idén utoljára
kerül a Dóm előtti szabad-
téri színpadra a jubiláló já-
tékok legnépszerűbb zene-
szerzőjének, Erkel Ferenc-
nek örökbecsű remekműve,
a Bánk bán. Ebből az alka-
lomból tegnap, kedden dél-
után a szabadtéri játékok
igazgatósága baráti találko-
zón látta vendégül a Bánk
bán művészi gárdáját. A ta-
lálkozón dr. Tari János, a
játékok igazgatója köszöntö
meg a művészek munkáját.
Dr. Perjési László, a városi
pártbizottság első titkára
méltatta a nagyszerű pro-
dukció jelentőségét az ünne-
pi hetek programjában. Ké-
pünkön a nagyszerű Bánk
bán két főszereplője: Simán-
dy József (Bánk) és Moldo-
ván Stefánia (Melinda).

Somogyi Károlyné felvétele

Menyasszonyt a vőlegényhez!

Az ifjúsági klubok gondjai

A dorozsmai művelődési otthon ifjúsági klubjának bá-
tor kezdeményezésére, a járási és megyei KISZ bizottság
támogatásával, kétnapos országos jellegű ifjúsági klub-
találkozó volt a dorozsmai széksós-tónál. Szombat dél-
ben 120-an érkeztek a táborba, Dunaujvárosból, Jászbe-
rényből és környékéről, Balástyáról, Kistelekről, Üllés-
ről, Rőszkéről, s itt voltak a szeged-móravárosi könyvtár,
valamint a helyi klub fiataljai is. Este műsoros tábor-
tűznél köszöntötték a Világ Ifjúsági Találkozót, vasárnap
dél előtt tíz ifjúsági klub vezetője tartott megbeszélést, dél-
után pedig átrándultak Újszegedre, az ifjúsági napok sza-
badtéri programjára.

Aki látott már gyerekeket
„komamásszony, hol az olló?”
játszani, bizonyára emlékszik
a szabályokra. A kérdező
éberlen fürkészi a fákát, s
mihely valamelyikről elmoz-
dul gazdája, máris talpal ar-
ra felé. Ezt a játékot juttatta
eszembe a vita, amit Dorozs-
mán folytattak fiatal klub-
vezetők arról, ki az ifjúsági
klubok gazdája. Mármint
anyagilag. Honnan várhat-
nak, ha mégoly szerény pénz-
ügyi támogatást is, amiből
terveiket megvalósíthatják. A
művelődési otthonról, ahová
legtöbbjük félhivatalosan
tartozik, vagy a KISZ helyi,
központi szerveitől, ahová
szintén csak félhivatalosan
sorolhatók?

A tét elhanyagolatlan, his-
zen Csongrád megyében kö-
zel 70 ifjúsági klub működik.
Miből? A tagok lelkesedése
bizonyos ponton túl kevés, a
kollektívát közös foglalkozá-
sok élménye tartja össze,
amihez terem, rádió, lemez-
játszó, játékok, programok
kellenek, azaz pénz; az erköl-
csi elismerés melletti támo-
gatás. A művelődési ottho-
nok költségvetési keretéből
ilyesmire alig telik, a falvak,
községek termelőszövetkezetei
fáznak attól, hogy kulturális
alapjukból áldozzanak rá, a
KISZ bizottságok pedig joga-
san firtatják, mennyiben fe-

lnek meg az ifjúsági szö-
vetség követelményeinek.
Csakhogy Dorozsmán arról is
vitatkoztak, vajon tartozza-
nak-e ezek a klubok a KISZ
égisze alá, amikor lényegé-
ben a művelődési otthonok-
hoz köti őket a fennmaradás
lehetősége. A menyasszony-
hoz, a klubokhoz tehát vőle-
gényt, patronáló szervet kel-
lene találni, de a házasság
igénye úgy is felmerül, hogy
esetleg a tsz, a művelődési
ház meg a KISZ lépjen
frígyre, együtt keresse a meg-
oldást. Mert tény, csupán
tagdíjakból egy ifjúsági klub
— legalábbis érdemben,
hosszú távon —, üzemképte-
len.

Felírtam a nevét, Faragó
Sándornak hívják azt a kis-
teleki fiút, aki elmondta:
klubjuk 35 tagja, kétkezi
munkával, kukoricatöréssel,
vagonrakással teremt anyagi
lehetőségeket. Mégis, amikor
felkeresték a kisteleki mű-
velődési otthon fiatal igazga-
tóját —, aki helyi KISZ
csücsitkár is volt, sőt társa-
dalmi munkájukat is felaján-
lották a művelődési otthon-
nak —, kerekén elutasította
őket. Pedig nem hiszem,
hogy manapság, valahol is
kételkednének: a korszerű
népművelés legjárhatóbb út-
ja a klubmozgalom. S ha kü-
lönösebb anyagi ösztönzésre

még számítani ritkaság, tes-
sék kétkezi munkával, ma-
gukteremtette forintokkal
klubot csinálni. A stafirungos
menyasszony kelendőbb, te-
hetős vőlegényre is könnyeb-
ben talál. Példáért sem kell
messzire szomszédolni: ott
van a balástyai művelődési
otthon ifjúsági klubja, kivá-
ló ifjúsági klub, melynek
tagjai így gondolkodtak. És
ami fontosabb, így is csele-
kedtek. Klubot építettek ma-
guknak. Igaz viszont, van a
művelődési otthonuknak is
egy vezetője. „Olyan” veze-
tője. Az ő nevét is felírtam:
Kiss Istvánnak hívják.

Nikolényi István

Hol volt a Korzó kávéház?

Busa Julianna, (Gutenberg
utca 22/b) olvasónk arról ír
levelében, hogy vendégei és
családja tagjai között vitás a
kérdés: mikor szűnt meg a
Dugonics tér és a Kársz ut-
ca sarkán, ahol jelenleg
könyvkereskedés van, a ze-
nés kávéház?

A kérdés valóban érdekes,
hiszen a legidősebb szegedi-
ek is arra esküsznek, hogy a
kérdéses helyen csak a
könyvkereskedést ismerik
évtizedek óta. Dr. Csongor
Győző, a Móra Ferenc Mú-
zeum muzeológusa gyorsan
válaszolt olvasónk kérdésére.
A Dugonics tér és a Kársz
utca sarkán valóban létezett

IDEGENFORGALOM

Szép templomok

„Manapság az emberek
nagy része nem ajtatos-
kodni megy a templomba,
hanem gyönyörködni az ott
található művészi alkotá-
sokban — írja Soós Lenke
olvasónk. — Az új Szeged
prospektusban vettem ész-
re mégis először, hogy a
Dóm előtt álló Dömötör-
toronyban van valami fres-
kó és keresztelőkút is. Aj-
taja még soha nem volt
nyitva, a maga szemével
tehát senki sem nézheti
meg. Hát ilyen gazdag Sze-
ged látványosságokban?”

Úgy látszik, igen. Mert
bár a Pantheont nagy ne-
hezen megnyitottuk, a Dó-

mot és a Zsinagógát is
megtekinthetik a turisták,
a csonkatorony még min-
dig zárva az érdeklődők
elől. Az alsóvárosi Mátyás-
templom ajtajában is rend-
szerint rács állítja meg a
látogatókat. Vagy még egy:
a szerb templom kapujá-
nak belső oldalán apró
gépírási szöveg ismerteti
az alkotást, s ha valaki
megáll elolvasni, elzárja a
bejáratot az újonnan érke-
zőktől.

Szép templomaink még
akadnak, de idegenforgal-
mi felhasználásuk koránt-
sem olyan szép.

Jeltelen Keszeg

Minden keszeget nem le-
het megjelölni, amely a
Tiszában úszkál, de azt az
egyed, amelyiket néhány
évvel ezelőtt „kifogtak” be-
lőle, bátran megjelölhet-
nek. Arról a jámbor, bögő-
orrú halászbárkáról van
szó, amely valamikor a híd
lábánál ringott a vízen, s
most a Tisza partján, a
várrom tövében árválko-
dik. Bárhogy is átfestették
gondos kezek, bizony ócs-

ka, mihaszna alkotmány-
nak tűnik csak, különösen
az idegenek szemében, akik
nem tudják sorsát, eredé-
tét.
Csupán egy szépen fes-
tett tábla kellene melléje,
amely elmagyarázná, hogy
került a Keszeg nevű bár-
ka szárazra: a múlt tiszte-
letéből, megbecsüléséből.
Mert nem hajótemető az a
hely, hanem múzeum!

Marad a mikrobusz

Hát marad szegény mik-
robusz a Dugonics téren,
most már bizonyos, hiszen
nem helyezték át az állomá-
sát. Az Idegenforgalmi
Hivatal nagyon szerette
volna, ha közelebb kerül
hozza (persze nem a mik-
robusz, ahogy a Klauzál
téri táblákra kiírták!), a
rendőrség szerint lett volna
helye a Széchenyi té-

ren is. Azután kiderült,
hogy jó ott neki, ahol már
öt éve van, a tér rendezé-
sekor kényelmes megállót
is csináltak neki.

Egy vitatéma megszűnt.
De minek is vitáztunk ró-
la, hiszen az I. kerületi ta-
nács már régen döntött a
dologban!

Fehér Kálmán

Veszélyes útkereszteződés

Somogyi Ferenc (Csuka ut-
ca 12.) olvasónk szerkesztő-
ségünkhöz küldött levelében,
mint közlekedési abszurdum-
ot említi a József Attila
sugárút és a nagykörút ke-
reszteződését. „A forgalmi
rend ezen az útszakaszon a
KRESZ szerinti. A viszo-
nyokkal ismerős helyi gép-
járművezetők ezt tudják, és

magabiztosan, sokszor túlsá-
gosan nagy sebességgel is
haladnak át. A helyi viszo-
nyokkal kevésbé ismerősek
viszont eléggé bizonytalan-
kodnak. Olvasónk javasolja,
hogy e fontos kereszteződés-
be is helyezzenek forgalom-
irányító automata lámpákat.
Olvasónk helyesen látja a
probléma megoldását. László
Iván, az I. kerületi tanács
vb építési és közlekedési cso-
portjának vezetője elmon-
dotta, hogy a probléma meg-
oldásához már hozzáfogtak.
Ez az útkereszteződés is fon-
tos csomópont és automata
forgalomirányító berendezést
kap majd. Szó van róla, hogy
még az idén. Hasonló auto-
mata berendezéssel látják
majd el a Kossuth Lajos su-
gárút és a nagykörút keresz-
teződését is.

Orvosolható panasz

Magyar Endre (Ságvárte-
lep) olvasónk szerkesztőse-
günkhöz küldött panaszleve-
lében arról ír, hogy július
elején vásárolt a kerékpár-
jára egy komplett világító-
berendezést a Centrum Áru-
házban. A felszerelés után
mind az első, mind a hátsó
világítása elromlott még ak-
kor nap. Gyanakodott, hogy
talán a 218 forintért vásá-
rolt dinamó a rossz. Gyanú-
ja beigazolódtott, a Centrum
Áruház eladója is ezt a hi-
bát állapította meg. Kifogá-
solja, hogy az áru kicserélé-
sére mégsem vállalkozott az
eladó. A dinamót ottfogták,
hogy garanciális időn belül
megjavítják.

Dózsa Pál, a Centrum
Áruház igazgatója a panasz-
szal kapcsolatban hangsú-
lyozta, hogy egyetért olva-
sónk reklamációjával és tü-
relmetlenségével. A kialakult
gyakorlat szerint más lehe-
tőség viszont nincs, mint a hi-
bás dinamót garanciális ja-
vításra megküldeni a nekik
dolgozó szerviznek. Hasonló
a helyzet más árucikkkel

Sándor Farkas fodortelepi
olvasónk levelében arról ír:
helyteleníti, hogy a Széche-
nyi téri totó-lottó irodában
az ügyfelek félnapszámra ül-
nek a helyiségben és füstöl-
nek, cigarettáznak, pipáznak.
„Akkora a füst, hogy más to-
tózókat, lottózókat ez a je-
lenség szinte kizavar a he-
lyiségből.”

Csepeli Csaba, a Széchenyi
téri totó-lottó iroda munka-
társa válaszként hangsúlyoz-

ta, hogy eddig még senki
sem panaszkodott arra, hogy
a helyiségben dohányoznak.
Úgy is rendezték be a he-
lyiséget, hogy a totózók és
lottózók akár klubnak is te-
kinthetnek, ahol jól érzik ma-
gukat, elbeszélgethetnek, ki-
cserélhetik tippjeiket. Az üz-
letnek megfelelő a szellőzte-
tése, s az ügyfelek a nyit-
vatartás ideje alatt zavarta-
lanul tartózkodhatnak ott.

SZERDA,
1968. JÚLIUS 31.

Nyári vásár július 29-től

Figyelje a kijelölt
ORA-, ÉKSZERBOLTOK kirakatait.
Most válasszon a sokfajta óra és ajándéktárgy közül!

	Régi ár:	Új ár:
Zárja		
női karóra	479,—	400,—
	570,—	380,—
8 napos asztalióra	430,—	330,—
		HL. 84

minden mennyiségben

Építőanyag-telep,
Sándorfalva
Telefon 29.